

Κυριακή του Καλού Σαμαρείτου στον Λαγό Διδυμοτείχου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου

Επί τη μνήμη του Ιερού Χρυσοστόμου, την Κυριακή 13η του μηνός Νοεμβρίου, ο Σεβ. [Μητροπολίτης Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου κ. Δαμασκηνός](#) επισκέφθηκε τον μικρό οικισμό του Λαγού, του Δήμου Διδυμοτείχου, και ιερούργησε στον Ιερό Ενοριακό Ναό Αγίου Δημητρίου, παρουσία του Δημάρχου Διδυμοτείχου Ρωμύλου Χατζηγιάννογλου και πολυπληθούς εκκλησιάσματος.

Ο Σεβασμιώτατος σχολιάζοντας το ευαγγελικό ανάγνωσμα της Κυριακής, για τον Καλό Σαμαρείτη, μεταξύ άλλων, σημείωσε:

«...Μέσα από τήν παραβολή τοῦ Καλοῦ Σαμαρείτου πού ἀκούσαμε σήμερα, ὁ Κύριος μᾶς διδάσκει ὅτι ἡ ἀγάπη γίνεται ζωή καί σωτηρία ὅταν ἔχει δύο ἀντικείμενα, πρῶτον, τόν Θεό καί δεύτερον, τόν ἄνθρωπο.

»Πρῶτον, ἡ ἀγάπη γιὰ τόν Θεό γίνεται “ἐξ ὅλης τῆς καρδίας”, “ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς”, “ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος” καί “ἐξ ὅλης τῆς διανοίας”. Ὁ πιστός δέν ἀγαπᾷ τόν Θεό μόνο συναισθηματικά ἢ μόνο διανοητικά ἢ μόνο ψυχολογικά καί πνευματικά ἢ μόνο σωματικά, ἀλλά ἀγαπᾷ τόν Θεό ὁλοκληρωτικά. Κανένα κομμάτι τῆς ὑπαρξης τοῦ πιστοῦ δέ μένει ἔξω ἀπό τήν ἀγάπη πρὸς τόν Θεό. Ὁ ἄνθρωπος πού ἀγαπᾷ τόν Θεό Τοῦ τά δίνει ὅλα! Δέν ὑπάρχουν κρατούμενα στήν ἀγάπη αὐτή. Ἐάν ὑπάρχουν κρατούμενα, τότε αὐτή ἡ ἀγάπη λερώνεται ἀπό τήν ἁμαρτία καί διορθώνεται μόνο μέ τή μετάνοια. Ἡ μετάνοια εἶναι ἡ ἀφιέρωση ὅλης τῆς ἀνθρώπινης ἀγάπης στόν Θεό. Ἔτσι ἡ ἀγάπη γιὰ τόν Θεό δέν κουράζει τόν πιστό νά προσεύχεται, νά νηστεύει, νά πυκτεύει στήν ἄσκηση, νά μελετᾷ, νά ἐρευνᾷ τά μύχια τῆς καρδιάς του καί νά συντηρεῖ ἀδιάλειπτη τή μνήμη τοῦ Θεοῦ. Δέν ἔχει σημασία ποῦ ζεῖ, στόν κόσμο, στό μοναστήρι, στήν ἔρημο, στή μεγαλούπολη ἢ στήν ἐξοχή. Σημασία ἔχει μέ ποιόν ζεῖ. Ζεῖ γιὰ νά ζεῖ μέ τόν Θεό.

»Δεύτερον, ἡ ἀγάπη γίνεται σωτηρία ὅταν ἀπευθύνεται στόν συνάνθρωπο· σύμφωνα μάλιστα μέ τή σημερινή παραβολή, πρὸς κάθε συνάνθρωπο, χωρίς

διακρίσεις καί χωρίς μέτρα καί προϋποθέσεις. Ἡ ἀγάπη πρὸς τοὺς ἄλλους εἶναι καθαρή, ὅταν εἶναι θυσιαστική. Εἶναι ἀγνή, ὅταν δέ θέλει νά πάρει, ἀλλὰ θέλει μονό νά δώσει. Εἶναι ἀποδοτική, ὅταν δέν ἐξαντλεῖται σέ λόγια παρηγοριᾶς, ἀλλὰ ξοδεύεται καί κουράζεται γιὰ νά φροντίσει τίς πληγές τοῦ καταληστευμένου ἀπὸ τὴν ἁμαρτία διπλανοῦ. Εἶναι ἀξιόμισθη, ὅταν δέν ἐξαντλεῖται στό καθῆκον, ἀλλὰ ἔχει καί τό: “ὅ,τι ἂν προσδαπανήσης”. Ἡ ἀληθινὴ ἀγάπη γιὰ τὸν συνάνθρωπο ἀνεβαίνει στὸν Σταυρό, ματώνει, κατεβαίνει στὸν Ἄδη, εἶναι παντοδύναμη καί ὡς παντοδύναμη νικάει τὸν θάνατο! Ἡ ἀληθινὴ ἀγάπη “οὐδέποτε ἐκπίπτει”.

»“Τοῦτο ποίει καί ζήση” λέγει σήμερα ὁ Ἰησοῦς ὄχι μόνο στὸν νομικὸ ἀλλὰ σέ ὅλους μας, ἀγαπητοί. Μᾶς λέγει πῶς γιὰ νά ζήσουμε αἰῶνια πρέπει νά ἀγαπήσουμε τὸν συνάνθρωπό μας ἀπροϋπόθετα. Ἀπὸ ἐπιθυμία, σκέψη καί συναίσθημα, νά τὴν κάνουμε ζωὴ καί ἐμπειρία. Νά κάνουμε τὴν ἀγάπη πρὸς τὸν Θεό καί πρὸς τὸν διπλανό δυναμική, οὐσιαστική, πραγματική, θυσιαστική, χαρούμενη. Μία ἀγάπη πού θά εἶναι πορεία, ἀγκαλιά, προσφορά, κατανόηση, ἀνοχή, ἄγγιγμα πνευματικό, ἀνάβαση ἀπὸ τὰ θλιβερά στὰ θυμηδέστερα, ἀπὸ τὰ χαμηλά στὰ οὐράνια, ἀπὸ τὰ φθηνὰ στὰ πολύτιμα, ἀπὸ τὰ ἀνθρώπινα στὰ θεϊκά. Μία ἀγάπη πού θά εἶναι δρόμος,

διαδρομή λυτρωτικής σωτηρίας».

Με την ευκαιρία επίσης των ονομαστηρίων του εφημερίου της ενορίας Αρχιμ. Χρυσόστομου Παπαδοπούλου ο Σεβασμιώτατος εξέφρασε προς αυτόν τις προσωπικές του ευχές και την ευαρέσκειά της Εκκλησίας για τον ζήλο και την αφοσίωσή του με τα οποία διακονεί επί μία ολόκληρη δωδεκαετία στον μικρό αυτό οικισμό, όπου συγκεντρώνεται πλήθος πιστών, οι οποίοι αναπαύονται στο ιερό επιτραχήλιό του.

Το εσπέρας της αυτής ημέρας ο Σεβασμιώτατος παρακολούθησε εκδήλωση των νέων της «Χριστιανικής Ένωσης Ορεστιάδος», αφιερωμένη στον Ιερό Χρυσόστομο, επ' ευκαιρία της μνήμης του αγίου. Ο Σεβασμιώτατος επήνεσε τους νέους για την όμορφη πρωτοβουλία τους και τους προέτρεψε να εμπνέονται από το πρότυπο του αγίου, ο οποίος δεν συμβιβάσθηκε με τα σχήματα του κόσμου τούτου, παρέμεινε μέχρι τέλους της ζωής του αγωνιστής των αξιών της πίστεως, στοργικός ποιμένας, παιδαγωγός, κοινωνικός εργάτης και συγχρόνως ασκητής.

